

дрехи за сватбите шие местна шивачка, която запазва циганската традиция в облеклото в зависимост от религиозната принадлежност.

Задължително е в деня на сватбеното тържество булката да бъде облечена от жена с първо венчило и жив съпруг и деца – животът на младоженката да бъде щастлив като нейния.

Неделният ден за софийските ерлии започва с обличането на булката с избрана от нея рокля – лилава, червена или зелена. До ранния следобед я сменя няколко пъти и чак тогава идва свекървата с бялата

Дарове за кума

рокля. Заедно с майката обличат момичето. След вземането на невестата и обикалянето на махалата, сватбата се разделя на две. Младоженците, заедно с гостите от мъжката страна, празнуват в отделен ресторант. Момините роднини са в друг. При тях

булката се замества от шаферка, облечена също в бяла рокля, която събира парите за младите. Шаферката е нейна сестра или друга близка роднина (Марушиакова 1992-в: 89-90).

Фичерите и хорохая полагат специални грижи за украса лицето на младоженката – „шарят я“. По бузите и челото с белтък се залепват по няколко пулчета¹⁵. Така украсена, тя облича бялата рокля и слага булото. След като невестата е готова, сватбеното шествие тръгва към мястото на гощавката (разположено на поляна, в двора или на улицата пред дома на момчето, в ресторант). Придвижването става бавно, съпроводено е с музика и игра, „за да могат всички да видят добре сватбата“. Трапезата е богата, като разходите са за сметка на свекъра – този ден е *мъжката сватба*. След приключването му младите се прибират в дома на свекъра, където веселието продължава до сутринта.

Гостите на софийските грастари (сръбски цигани) и кардараши (калайджиин) към обяд започват на наддават пари. Младоженците са прави един до друг, ръцете им са вързани с червена кърпа – дясната на момичето, лявата на момчето. Първо започват да дават парите роди-

¹⁵ На малки листчета с неправилна форма са налепени нишки от ламе, ситни мъниста с един цвят – най-често синьо, червено, зелено.